

KULTURMINNEDOKUMENTASJON

Skiparvika friområde

Byantikvarens skriftserie 2013-2

Forord

Kulturminnedokumentasjoner og kulturminnegrunnlag er en integrert del av Bergen kommunes planlegging. På kommune- og kommunedelplannivå, men også i visse tilfeller i forbindelse med konsekvensutredninger og offentlige reguleringsplaner blir det utarbeidet kulturminnegrunnlag. Kulturminnedokumentasjoner blir utarbeidet for offentlige reguleringsplaner og er mindre omfattende enn kulturminnegrunnlag. Et kulturminnegrunnlag bygger i regelen på noen hovedtema knyttet til tidlig historie, bebyggelsesstruktur, kommunikasjonslinjer, og særlige enkeltminner og er således en mer overordnet rapport enn en kulturminnedokumentasjon.

Kulturminnegrunnlagene og kulturminnedokumentasjonene er en del av Byantikvarens arbeid med å kartfeste og sikre informasjon og kunnskap om det historiske kulturlandskapet i Bergen kommune. Kulturminnegrunnlagene og kulturminnedokumentasjonene benyttes som underlagsmateriale for videre planarbeid. De skal også ligge som vedlegg til planene frem til politisk behandling, og vil være grunnlagsmateriale for senere kulturminneplanlegging og saksbehandling knyttet til vern av kulturminner og kulturmiljø.

Kulturminnedokumentasjonen «Skiparvika friområde» er utarbeidet som del av reguleringsplanene for Skiparvika friområde, planid. 62530000. Planområdet omfatter stort sett områder i sjø. Kulturminnedokumentasjonen omfatter et større område for å inkludere kulturminner og kulturmiljø som vil bli påvirket av det planlagte tiltaket. Det er her også gitt en kulturminnevurdering av hvilke konsekvenser det planlagte tiltaket har på de aktuelle kulturminner og kulturmiljøer.

Tekst er utarbeidet av Hege Agathe Bakke-Alisøy og Stein Arnold Hevrøy. Torbjørn Melle har utarbeidet kart.

Vi takker Billedsamlingen for generøs tillatelse til bruk av deres bilder i rapporten.

Bergen, april 2013

Johanne Gillow

byantikvar

Innhold

Innledning	2
Fredete kulturminner	2
Automatisk fredete kulturminner.....	2
Bygningsmiljø	3
Søre Hope.....	3
Troldhaugen.....	3
Troldhaugvegen 80.....	5
Skiparvika.....	6
Ferdselsårer	6
Kulturminevurdering	7
Avslutning	8
Litteraturliste	9

Innledning

Kulturminnedokumentasjonen for Skiparvika er utarbeidet som del av reguleringsarbeidet for friområdet Skiparvika. Formålet med planen er å nytte overskuddsmasser fra veianlegget E39 Os-Bergen til å lage et mindre friområde i Skiparvika. Planen omfatter utfylling i Nordåsvatnet og utforming av en ny strandlinje med tilrettelegging av friområde. Planområdet omfatter i hovedsak område i Nordåsvatnet, men også noe landområde inne i Skiparvika.

Skiparvika har vært en del av gården Hop, men her har det vært utmark og husmannsplasser. Mot slutten av 1800-talet blir det en oppdeling av eiendommer til villabebyggelse. En av disse villaene er Trolldaugen som ligger like nord for planområdet. Dette er et viktig kulturminne som vil legge en del føringer for utformingen av friområdet. Området er i dag sterkt preget av motorveien som ble bygget der tidlig på 1980-tallet. Ved denne delen av Nordåsvannet er det kulturminner av høy verneverdi.

Fredete kulturminner

Automatisk fredete kulturminner

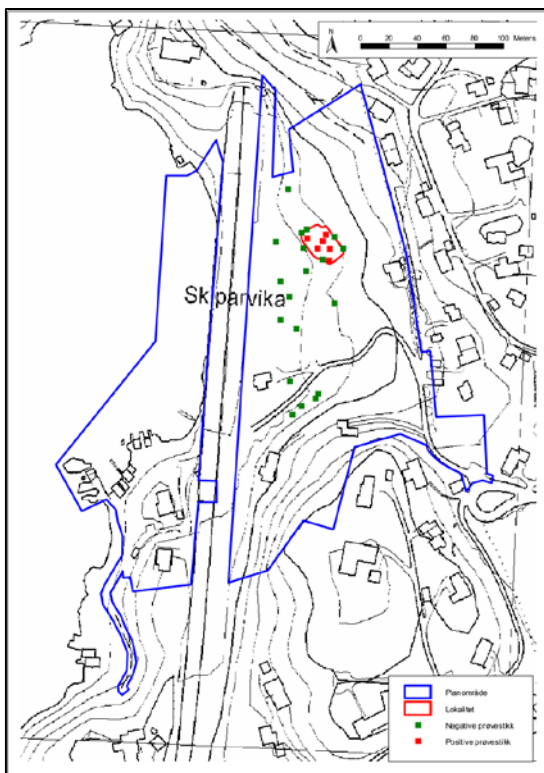

Fig. 1 Automatisk fredet kulturminne i Skiparvika (Hordaland fylkeskommune, 2010, 10).

Like øst for Rv. 580 er det gjort funn av en forhistorisk bosetting med tre bruksfaser (id.nr. 136964). Den eldste bosettingen er fra eldre steinalder, seinmesolitikum (6400-4000 f. Kr). Her ble det funnet ulike slåtte steinredskaper. Den andre bosettingsfasen er datert til yngre bronsealder, det ble her funnet et ildsted fra denne bosettingen. Det har også vært mennesker i dette området i jernalderen. Det ble her funnet rester etter jordbruksaktivitet, funn av et dyrkingslag, som er datert til overgangen mellom romertid-folkevandringstid.¹

Rundt Nordåsvatnet er flere automatisk fredete kulturminner som viser aktivitet både fra steinalder, bronsealder og jernalder. De fleste ligger i vestlig kant av vannet. En må likevel anta at det også kan ha vært flere bosettinger i området rundt Skiparvika, men at en del har blitt ødelagt gjennom utviklingen av området.

¹ Hordaland fylkeskommune 2010.

Bygningsmiljø

Søre Hop

Innerst inne i viken mellom Troidhaugen og murvillaen i Troidhaugvegen 80 ligger det et lite gårdsbruk, eller rester etter det som har vært et lite gårdsbruk. Dette var opprinnelig husmannsplassen Hestatræet, under hovedbruket på Hop. Ved utskiftingen ble det skilt ut som eget bruk omtalt som Søre Hope eller Stølen.² Både våningshuset, naust og driftsbygningen står i dag. Trass i et nyere påbygg på våningshuset er det fremdeles lesbart at dette i

Fig. 2 Søre Hope. UBB-W-SH-005604.

utgangspunktet har vært en lemstove. Driftsbygning og våningshus ble behørig dokumentert av arkitektene Arnesen og Kaarbø i forbindelse med byggingene av villaen i Troidhaugvegen 80. Det har aldri vært noe stor innmark her, men innmarken er synlig trass i økende vegetasjon i område. I forbindelse med etterspørselen etter tomter til villabebyggelse ble det skilt ut noen parseller i 1880-årene, blant annet til Edvard Grieg.³

Troidhaugen

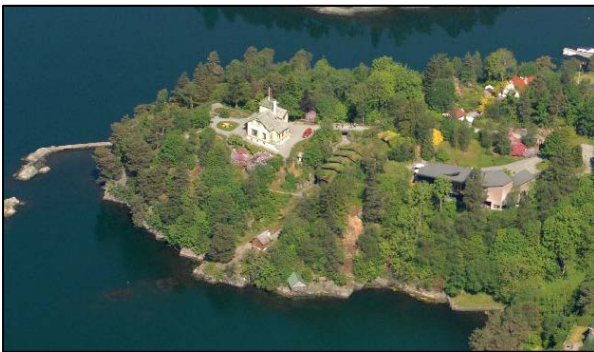

Fig. 3 Troidhaugen. Skråfoto fra Mapaid, 50317225.jpeg.

Troidhaugvegen 65, gnr/bnr 41/34 stod ferdig i 1885. Det er tegnet av Schak Bull, fetteren til Edvard Grieg. Bygget er en sveitserstils bygning i 1 ½ etasjes med firkantet hjørnetårn. I 1891 fikk Edvard Grieg bygget en komponisthytte nede i vannkanten. Det står også et naust litt nedenfor Komponisthytten. Foruten selve boligen og komponisthytten består anlegget i dag av konsertlokalet Troldsalen (fra 1985) og et museumsbygg,

Edvard Grieg Museum fra 1995. Troldsalen er bygd spesielt for kammermusikk og utformet slik at publikum har utsikt til komponisthytten og landskapet bak gjennom et stort bakvindu på scenen. Nina og Edvard Grieg er også gravlagt på eiendommen, i bergveggen like nedenfor

² Larsen 1984, 271-283.

³ Larsen 1984, 283.

villaen. Det er Schak Bull som har utformet gravstedet. Gravstedet er enkelt med kun Griegs navn hugget inn.⁴

Fig. 4 Troidhaugen, Edvard Griegs villa. UBB-KK-N-296/027.

Fig. 5 Komponisthytten med utsikten ut mot Nordåsvannet i bakgrunn. UBB-KK-N-296/035

Fig. 6 Nauset med utsikt inn mot Skiparvika. UBB-KK-N-296/956

Fig. 7 Frants Beyer og Edvard Grieg. UBB-KK-N-296/052

Fig. 8 Utsikt til Nordåsvannet fra Troidhaugen. UBB-BROS-05450.

Fig. 9 Utsikt til Nordåsvannet fra Troidhaugen. UBB-KK-N-296/006

⁴ Hartvedt og Skreien 2009, 458-459.

Fig 10 Bjørnstjerne Bjørnson og Edvard Grieg sammen på Troldhaugen i forbindelse med 60 års dagen til Edvard Grieg (Thowsen og Garmannslund 2002, 59).

I gjeldende reguleringsplan (plan id 6160000) er hele eiendommen regulert til spesialområdet bevaring. Troldhaugen ble åpnet som museum allerede i mai 1928 og ble i 2006 en del av stiftelsen Kunstmuseene i Bergen. Troldhaugen som kulturminne har høy verdi ut fra helheten, samspillet mellom den nasjonalromantiske musikken til Edvard Grieg og stedet der Grieg bodde og ble inspirert. Nasjonalromantikken kommer og til uttrykk i villaen, både arkitektonisk og innredningen som er preget av norsk

dragestil og viktorianske impulser. Det omkringliggende landskapet er her sentralt, landskapsbilde som rammer inn hele Troldhaugen. Denne delen av Nordåsvannet var lite utbygget på slutten av 1800-tallet og dannet således en nasjonalromantisk ramme for Grieg sine komposisjoner.

Troldhaugen er et kulturminne med høy kulturminneverdi både lokalt, nasjonalt så vel som internasjonalt. Edvard Grieg som internasjonalt anerkjent komponist gir stedet en internasjonal verdi. Dette kommer også til uttrykk ved et stort antall utenlandske besøkende som ønsker å få et innblikk i hva som inspirerte Edvard Grieg gjennom å oppleve samspillet mellom landskapet og musikken.

Troldhaugvegen 80

Fig 11 Villa, hage og badehus i 1961. UBB-W-F-017220.

Alexander Grieg kjøpte gårdsbruket Søre Hope i 1915 og fikk i 1916 bygget en villa like sør for gårdstunet. Det er arkitektene Arnesen og Darre Kaarbø som har tegnet villaen. Huset er en klassisistisk murvilla bygget i teglstein i kombinasjon med søyler, trapper og plater i granitt. I tillegg til et skifertak er det flere detaljer i kobber. Et tilhørende parkanlegg med tilhørende badehus var en del av helheten. Badehuset har en klassisistisk utforming, trekledning og valmtak med sinkbeslag.⁵ Ut fra eldre bilder ser en også at er stor

⁵ Opplysninger hentet fra Bergen Byarkiv.

kjøkkenhage med drivhus var lagt noe vekk fra selve parkanlegget, men må så absolutt sees som en del av hagen.

Store deler av hagen ble ødelagt av motorveien, men parkanlegget i umiddelbar nærhet til huset er bevart. Huset er godt bevart og fremstår som et bygg med høy kulturhistorisk verdi. Helheten som huset inngår i sammen med parkanlegg og badehus er også viktig og av stor kulturhistorisk verdi.

Fig. 12 Dagens situasjon etter bygging av motorvei. Skråfoto fra Mapaid: 14943518.

Skiparvika

Fig 13 Bolighus og naustmiljø i Skiparvika. Skråfoto fra Mapaid: 14944021

De tre nærmeste husene til Skiparvikas strandlinje i nord er arkitekttegnede bygg oppført mellom 1949-1959. Det er arkitektene Ø. Nestås, Tore Tryti og Gunnar Løvik som har tegnet disse husene.⁶ Et fellestrekk er måten husene ligger integrert i terrenget, og at terrenget også gjenspeiles i materialvalget. Arkitektonisk leses husene godt i kjølvannet av den såkalte Bergensskolen som var inspirert av Arts- and Crafts arkitekturen og

⁶ Hus: G.nr. 40, B.nr. 202. Bygd mellom 1953-1955 (ark. Ø. Nestås). 40/203, bygd ca. 1950 (ark. Tore Tryti, fasade/tilbygg endret 1986. 40/201, bygd ca. 1959 (ark. Gunnar Løvik).

vestlandske byggetradisjoner. Det karakteristiske er hvordan terrenget ble utnyttet og husene ble tegnet slik at natur og bygning utgjør en helhet.⁷ Alle husene har også funksjonalistiske trekk, og ett av dem har et karnapp i nyklassisistisk stil.

I Naustmiljøet i Skiparvika er flere av naustene oppført på midten av 1940-tallet, mens to andre blir bygget henholdsvis på 1950-tallet og 1980-tallet. To av de eldste naustene er tegnet av arkitekten Øyvind Nestås som også har tegnet våningshuset som ligger like over naustmiljøet i sør.⁸

Ferdselsårer

Det er ingen historiske veifar i umiddelbar nærhet av Skiparvika. Her har det i hovedsak vært ferdsel på sjøen. Motorveien som går gjennom området, Fritz C. Riebers veg, er veldig dominerende i landskapet og til dels et utgangspunkt for hele planen. Veien ble bygget på slutten av 1970-tallet og senere utvidet til fire kjørefelt. Det som gjør veien interessant i denne sammenheng er at den synliggjør ideologi og retningslinjer som lå til grunn for utbygging på 1970-tallet. Landskapstilpasning, friområder, bevaring av strandlinjer, kulturminneverdier og kulturmiljøet var ikke faktorer som var inkludert i valg av trasé og bygging av Fritz C. Riebers vei. Motorveien kan heller sees som uttrykk for det kraftfulle, djerve og autoritære som var karakteristisk for tiårene etter 50-tallet.⁹ Veien er således et godt historiefortellende element for arealplanlegging i Bergen på 60-70-tallet.

Kulturminne vurdering

Området som er omhandlet her omfatter flere kulturminner av ulik alder og verdi. Det spenner fra spor etter bosetting fra steinalderen og jernalder via historisk jordbrukslandskap med husmannsplasser til villabebyggelse fra slutten av 1800-tallet og videre til 1950-tallet. Av nyere tids kulturminner er det nok Troidhaugen som er mest avgjørende for videre utvikling i området og den planlagte utfyllingen i Skiparvika.

Troidhaugen er et kulturminne som har høy kulturminneverdi for Bergen, men også nasjonalt så vel som internasjonalt. Sentralt her er opplevelsen av landskapet og utsikten som inspirerte Grieg, da i hovedsak knyttet til utsikten fra Komponisthytten og Troldsalen. Vannspeilet er her en viktig del av dette landskapsbilde og setter da en del føringer for omfang av utfylling som er mulig i Skiparvika. Dette gjør at en bør unngå småøyer nært opp til Troidhaugen og heller tenke at det her bør være et stort åpent landskapsrom og vannspeil. Her er det både avstanden mellom Troidhaugen, da Komponisthytten, og det utfylte området, men også begrensninger i hvor langt ut i bukten utfyllingen bør strekke seg. En må søke å ivareta sikten sørover mot Skjoldbukten fra Troidhaugen, da sett fra både Komponisthytten og Troldsalen.

En utfylling og etablering av friområdet kan være med å bedre opplevelsen av Troidhaugen som kulturminne. I dag er motorveien og støyskjermen et skjemmende element i

⁷ Brekke, Nordhagen og Lexau 2003, 313-315.

⁸ Naust: G.nr./b.nr. 40/212 - bygget i 1945 (arkitekt Ø Nestås). 40/213 - bygget i 1946 (arkitekt J. Lindstrøm). 40/214 - bygget i 1945 (arkitekt Ø. Nestås). 40/215 - bygget i 1983. 40/416 - bygget i 1956.

⁹ Brekke, Nordhagen og Lexau 2003, 350-360.

landskapsbilde sett fra Troidhaugen. Utformingen av det nye terrenget bør vektlegge skjerming av motorveien, i alle fall det å bryte opp den rette linjen som dominerer landskapsbilde i dag. Tilrettelegging av friområde, med turstier og badestrender bør ligge i sørlig del av friområde. En skjermes da denne aktiviteten fra Troidhaugen og opplevelsen av landskapet som inspirerte Grieg. Byantikvaren vurderer ikke aktiviteter knyttet til friområdet som å være i konflikt med opplevelsen av kulturminnet Troidhaugen, men ser at en skjerming kan være hensiktsmessig. Friområdet bør utformes slik at en legger til rette for aktivitet som er forenelig med Troidhaugen som kulturminne. Dette kan løses ved å dele opp i flere mindre områder som er tilrettelagt for bading og friluftsliv. Det bør også legges begrensinger på båttrafikk i Skiparvika for å begrense støy i tilknytning til Troidhaugen.

Like opp til den planlagte utfyllingen ligger villaen i Troidhaugvegen 80 og tilhørende hageanlegg og badehus. Sett i sammenheng med villaen på Troidhaugen får en tydelig vist den arkitektoniske utviklingen fra trevillaer med uregelmessig grunnplan og klare trekk fra sveitserstilen til den mer stilistiske murvillaen i nyklassisistisk stil. Midt i mellom ligger det som er igjen av den gamle husmannsplassen som senere ble utskilt til gårdsbruket Søre Hope. Her er det et helhetlig kulturmiljø som gir føringer til den planlagte utfyllingen i Skiparvika. Anlegget i Troidhaugvegen 80 og tilhørende badehus setter krav til en viss avstand til utfylling og opprettholdelsen av åpent landskapsrom. En må avpasse utfylling og utforming av terrenget mot badehus og kaianlegget som ligger like nord for planområdet.

Sør for planområdet er det naustmiljø og bolighus stort sett fra 1950-tallet. Dette kulturmiljøet er i dag veldig skjemet av motorveien som dominerer og bryter rett gjennom landskapet. En utfylling og etablering av et friområde vil bedre kvaliteten på kulturmiljøet i denne delen av Skiparvika. Området her vil tåle et kunstig landskap av mindre øyer og skjermede vik og badestrender. Dette vil utgjøre en helhet med det eksisterende kulturmiljøet.

Avslutning

Utgangspunktet for denne kulturminnedokumentasjonen er reguleringsplanen for Skiparvika friområde, planid. 62530000. Kulturminnedokumentasjonen omfatter et område utover selve planområdet, dette da det er viktige kulturminner og kulturmiljøer som vil bli påvirket av det planlagte tiltaket. Utfylling i Skiparvika og etablering av et friområde kan være positivt for kulturminnene i område og kan på mange måter tilføre området en ny verdi. Dette ut fra en skjerming av motorveien, Fritz C. Riebers vei. Kulturminnene og kulturmiljøet setter likevel en del føringer på areal og utformingen av tiltaket. I nordlig del må en vektlegge stort åpent vannspeil og med en tilrettelegging av friområde med turstier og badestrender i sørlig del av område. Friområdet bør deles opp i flere mindre aktivitetsområdet for å legge til rette for aktiviteter som er forenelig med Troidhaugen som kulturminne. Det bør også legges begrensinger på båttrafikk i Skiparvika for å begrense støy i tilknytning til Troidhaugen. Utfyllingen og utformingen av friområde vil representere en kunstig landskapsform, men en bør vektlegge terreng og vegetasjon som er naturlig for området.

Litteratur

Bergen Byarkiv, kildemateriell for Troidhaugvegen 80.

Brekke, Nils Georg, Nordhagen, Per Jonas og Lexau, Siri Skjold (2003) *Norsk arkitekturhistorie*, Det norske samlaget, Oslo.

Hartvedt, Gunnar Hagen og Skreien, Norvall (2009) *Bergen byleksikon*, Kunnskapsforlaget, Oslo.

Hordaland fylkeskommune (2010) Reguleringsplan for bustadområdet, Skiparviken gnr. 41 bnr. 670 m.fl. Bergen kommune. *Kulturhistoriske registreringar*. Rapport 15 (arkeologisk registrering).

Larsen, Jacob T. (1984) *Fana bygdebok, 4. Gards- og ættesoge*. Fana Bygdeboknemd, Bergen.

Thowsen, Stein og Garmannslund, Harald (2002) *Fana – slik det engang var*. Forlaget Livskunst, Bergen.

Kulturminnedokumentasjon

Skiparvika friområde

Planid. 62530000

BERGEN KOMMUNE

Byrådsavdeling for klima, miljø og byutvikling

BYANTIKVAREN

 Plangrense

 Automatisk fredet kulturminne

1:2000

Kategori

- ⌘ Arkeologisk minne
- ⌘ Bygning
- ⌘ Kirkested
- ⌘ Teknisk/industriell
- ≡ Uspesifisert

Vernestatus

- Automatisk fredet
- Vedtaksfredet
- Andre
- Uavklart
- Ingen vernestatus

16 m

Copyright: Riksantikvaren. Kartbakgrunn: Statens Kartverk/Ugland IT Group AS

Lokalitet - 136964 - Arkeologisk lokalitet - Bosetning-aktivitetsområde - Skiparviken

Klassifisering

Kategori: Arkeologisk lokalitet **Art:** Bosetning-aktivitetsområde

Stedfesting

Fylke: Hordaland
Kommune: Bergen
Høyde over havet: 15
Museumsdistrikt: Bergen Museum

Eiendomsopplysninger

Kommune: Bergen **Eiere:** SKIPARVIKEN PANORAMA AS
Gnr: 41 **Festenr:** 0
Bnr: 670 **Seksjonsnr:** 0

Geometri

Koordinatsystem: (23) UTM sone 33 (EUREF89/WGS84)
Nord: 6726009.4 **Øst:** -32643.687

Metadata på digital stedfesting:

Oppretting og ansvar

Registrert

Dato: 18.06.2010 **Ansvarlig etat:** Hordaland fylkeskommune
Utført av: Heidi Joki og Tore Slinning **Instans:** Hordaland fylkeskommune
Registreringstype: Reguleringsplan

Utfyllende opplysninger

Kilder (litteratur m.m.):

Rapport nr. 15-2010, Hordaland fylkeskommune.

Beskrivelse:

Lokaliteten kan på grunnlag av funn og dateringar delast inn i tre ulike bruksfasar. Den første bruksfasen er frå seinmesolitikum, og definerast av fem funnførande prøvestikk og ein datering frå eit kulturlag. Den andre fasen viste seg som ein eldstad i profilen av eit prøvestikk som vart datert til yngre bronsealder. Den tredje fasen besto av eit jordlag, truleg dyrkingslag, i profilen av eit prøvestikk som vart datert til overgangen romertid- folkevandringstid. Steinalderbustaden definerast av fem funnførande prøvestikk. Den avgrensast i vest av ein mura veg, eit uthus frå nyare tid og eit funntomt prøvestikk. Mot nord avgrensast den av berg, og to funntomme prøvestikk. Rett nordaust for lokaliteten ligg ein ruin frå ein nyare tids driftsbyggnad. I aust skråar terrenget opp mot aust, og lokaliteten avgrensast vidare av to funntomme prøvestikk. I sør avgrensast lokaliteten av to funntomme prøvestikk som ligg i botnen av draget. Rett sør for desse ligg ein større bergknaus.

Terrengbeskrivelse:

Lokaliteten ligg på ei flate ved eit lite drag som heller mot Nordåsvatnet i vest, ligg på ca. 15 moh, og er ca. 500 kvm stor. Flata er dekkja av gras og ein god del lauvtre. Terrenget heller mot sør og

vest.

Tilhørende enkeltminner

1 Aktivitetsområde AUT

Tilstand registrert den

Tilstand:

Årsak:

Arealbruk:

Registrert dato:

Registrert av:

Utførende instans:

Oppdragsgiver:

Vernestatus for lokalitet

Vernetype: Automatisk fredet

Lovgrunnlag: Kulturminneloven av 1978

Paragraf: 4

Vernedato: 18.06.2010

Tinglystdato:

Sikringszone

Beskrivelse:

Vernetype: Automatisk fredet

Lovgrunnlag: KML

Paragraf: 6

Sikringszone på: 5 meter

Vernedato: 18.06.2010

Enkeltminne - 136964-1 - Arkeologisk enkeltminne - Aktivitetsområde -

Klassifisering

Kategori: Arkeologisk enkeltminne

Art: Aktivitetsområde

Opprinnelig funksjon: Uspesifisert

Hovedgruppe: Andre funksjoner

Status:

Stedfesting

Fylke: Hordaland

Kommune: Bergen

Eiendomsopplysninger

Kommune: Bergen

Eiere:
SKIPARVIKEN PANORAMA AS

Gnr: 41

Festenr: 0

Bnr: 670

Seksjonsnr: 0

Geometri

Metadata på digital stedfesting:

Geometri datert: 30.06.2010

Datering

Datering: Eldre steinalder

Metode: Radiologisk (C 14)

Eksakt datering: 7230 +/- 40 BP, Cal BC

Kvalitet: Dokumentert

6210-6130 og Cal BC

6120- 6010

Utfyllende opplysninger

Beskrivelse:

Fase 1: Steinalderbustaden hadde til saman 49 funn. Funnmaterialet besto av ein konisk mikroflekkekjerne og ein bipolar kjerne, begge av kvartsitt, og eit mikroflekkefragment av flint. Resten av funna var avslag av flint, kvartsitt, kvarts og bergkrystall. Eit kulturlag frå PS 1 vart datert til seinmesolitikum, 7230 +/- 40 BP, Cal BC 6210-6130 og Cal BC 6120- 6010. Fase 2: Eldstaden i PS 11 vart datert til yngre bronsealder, 2580 +/- 40 BP (Cal BC 800-720, Cal BC 700-540) Fase 3: Dateringa frå dyrkingslaget i PS 5 vart datert til overgangen romertid-folkevandringstid, 1690 +/- 40 BP (Cal AD 260-280, Cal AD 330-450, og Cal AD 450-460, Cal AD 480-530.

Tilstand registrert den

Tilstand:

Årsak:

Arealbruk:

Registrert dato:

Registrert av:

Utførende instans:

Oppdragsgiver:

Vernestatus for enkeltminne

Vernetype: Automatisk fredet

Lovgrunnlag: Kulturminneloven av 1978

Paragraf: 4

Vernedato: 18.06.2010

Tinglystdato:

Sikringszone

Beskrivelse:

Vernetype: Automatisk fredet

Lovgrunnlag: KML

Paragraf: 6

Sikringszone på: 5 meter

Vernedato: